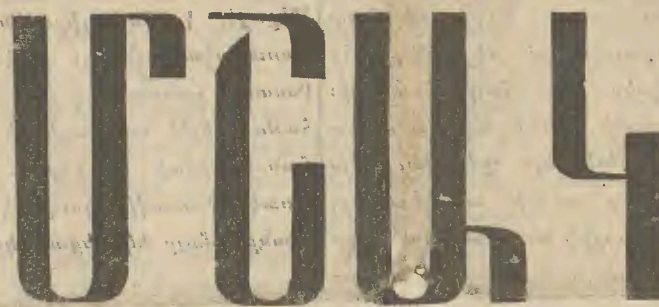

ՏԱՍՆ ԵՒ ԵՐԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի է, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ:

Կամ հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Քաջի կիրակի և առաջ օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խաւաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ՆԵՐԿԱՅ 1889 ԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ԴՐԱՎԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱՎԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

Հրատարակվում է Թիֆլիսում, նոյն զրբով և նոյն պրոգրամայով: Մենք ստանում ենք սեփական ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆԵՐ:

«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Գրվել «ՄՇԱԿ» կարելի է ՔԱՂԱՔԱՎԱՆ (Բարձրագույն և Բարձրագույն փողոցների անկյունում Թաւառայի տանը):
Կայտարարութեան ուրիշ թղթերից «ՄՇԱԿ» գրվելու համար պէտք է դիմել հետևեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция газеты «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից. Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Խմբագիր-հրատարակող ԳԻՐԳՈՐ ԱՐՄԻՆԻԱՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐԳԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Գիւղական և աղւա-
կան բանկեր. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Քաղաքական տեսութիւն. Նամակ
Քիւրքիայից. Արաքսի լուրեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ.
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆԵՐ.—ԲՈՐՍԱ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.
ՅԵՆԻԵՏՈՆ.

ՆԵՐԳԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԻՐԿԱՎԱՆ ԵՒ ԱՋՆԱԿԱՆ ԲԱՆԿԵՐ

Պետական աղւաւկան և գիւղական բանկերի
գործողութեան տարածելը մեր երկրի վրա,—ար-
դէն վճարված բան կարելի է համարել:
Այս օրերս Թիֆլիսում ֆինանսների միջիւ-
ստեղծութիւնից ստացված է այդ մասին մի գրու-
թիւն, որով յայտնվում է, թէ Թաւառայ կայսրը
բարեհաճել է թոյլատրել այդ բանկերի բաժին-
ները բանալը Անդրկովկասում:

Յ Ե Լ Ի Ե Տ Օ Ն

Հին և նոր տարիներ.—Միակ բաղադր մարդը.
—Երգիչ Տարաւակով և մեր տիկիները.—Առաջ
և այժմ.—Այժմեան գրութեան հետեւեալը.—«Ար-
ձագանքի» նոր աշխատակից հին-թիֆլիսե-
ցիին.—«Նամակ» ասած բանը.—Ինչ որ ձեռք էին
ստանում, դուք հիմա մեզ էք ասում.—Նոր տա-
րիկայ այցելութիւնները.—Գանձի ընտանիքի ընա-
կարանը.—«Արաքս» ամսագիրը և պատմա-
րաբանութիւնը, Մեծաբանի և Տարեւոյ
եղբայրների մտադրութիւնը.—Իմ ծանօթ մի-
ջոյնի գաղափարները.—Ինչ կանէի, եթէ բժիշկ
լինէի:

Հին տարին անցաւ, նորը սկսվեց: Ամենքս
դժգոհութեամբ ենք յիշում անցեալ 1888 նահանջ
տարին:

Հատկապէս տարի է եղել անցած տարին....
Գրեթէ մարդ չը կայ, որ մի օր և է զգաղութ-
թիւն ունեցած չը լինէր 1888 թիւին:

Միակ մարդը ամբողջ Թիֆլիսում, որը իրան
կատարելապէս բաղադր էր զգում անցեալ
տարիկայ ընթացքում, զիտէր ուլ է.—դա Թիֆլիսի
քաղաքային թատրոնի առաջ օպերայի երգիչ
պ. Տարաւակովն է:

Եւ զիտէր ինչի:
Որովհետեւ քաղաքի բոլոր թէ ամուսնացած
կանայք և թէ օրիորդներ նրա վրա սիրահարված
էին:

Հիմարիտ է, կան մի քանիսն, որոնք սիրա-
հարված են Պրեմիերին: Կամ Մեղիկիւնի
վրա,—բայց սրանք անշնչաւ փողոսմանութիւն
են կազմում.... իսկ ամենամասնութիւնը, մանա-
ւանդ պսակված կանանց մեծամասնութիւնը,
գ ժ վ ա մ է Տարաւակովի համար....

Սակայն այդ բանկերի բանալը և ազգաբնա-
կութեան զբաղմունքը օգտակար կարգի
է մի ուրիշ հարցից, որը ինքն ըստ ինքեան ա-
հագին նշանակութիւն ունենալով, այս դէպքում
միանգամայն անյետաձգելի ընաւորութիւն է ըս-
տանում: Մեր խօսքը սահմանափակութեան, հո-
ղերը չափելու (մէթեմատիկ) մասին է:

Ասում ենք սահմանափակութեան գործը այժմ
անյետաձգելի ընաւորութիւն է ստացել, որով
հետեւ յիշեալ բանկերից փոխառութիւն կա-
րող են անել միայն նրանք, որոնք հողերը
չափված են: Արդ, հետաքրքրական է իմանալ,
արդեօք ինչ դրութեան մէջ է մեր երկրում սահ-
մանափակութեան գործը:

Սահմանափակութեան հարցը նոր հարց չէ
կովկասի համար: 1860 թիւին հրատարակեց
այդ մասին առանձին կանոնադրութիւն, որի նը-
պատակն էր հետաքրքրել և արագացնել սահմա-
նափակութեան գործը մեր երկրում: Այդ օրից
չատ տեսակ միջոցներ գործ դրվեցան այդ հարցը
աշուրհանգելու, բայց և այնպէս, ինչպէս ցոյց են տա-
լիս վերջին պաշտօնական տեղեկութիւնները, մեր

Տարաւակովիները այս ձեւով ընթաց-
քում գրեթէ նոյնքան տարածված ախտ էր մեր
քաղաքի ամեն ազգութիւնների պատկանող զե-
ղեցիկ սեռի մէջ, որքան ըստ է, ծաղիկ
կամ գիֆտ էր ի տարածված ախտեր էին մեր
թէ մանուկների և թէ հասակաւորների շրջա-
նում:

Մենակ Տարաւակովի վրա այս բոլորի աւելի
չատ փող է ծախսվում, քան թէ քաղաքի ամ-
բողջ շքաւոր ազգաբնակչութեան ամենամահա-
րու կարիքները հոգալու վրա....

Գոթեթիւնը այնտեղ էր հասել, որ մինչդեռ
մարդը հիւանդ տանն էր պառկած,—նրա
զեղեցիկ ամուսինը ամեն երեկոյ թատրոնի
լոժայում բազմած հրապուրվում էր Տարաւակովի
ձայնով ու նրա տեսքով, իսկ իրան Տարաւակովին
հրապուրում էր ամեն տեսակ ընծաներով:

Իմ պատանեկութեան ժամանակ, երբ որ ես
զպրոցի աշակերտ էի, ես միշտ լսում էի, որ
Թիֆլիսի կանայք տանը փակված նստած են,
իսկ նրանց մարդիկ ամեն երեկոյ թատրոնում
անցկացնելով իրանց ամբողջ կարողութիւնը
վառնում են սիրուն դերասանուհիների ու հրա-
պուրիչ երգչուհիների ետեւից ընկնելով:

Այժմ քաղաքի կրթութիւնն առաջ գը-
նալով աշխարհ տալիս ու վրա է եղել: Այժմ
տղամարդիկ գործնական դարձած կամ կրթնե-
րում են նստում, թղթախաղի նման անմեղ
զուարճութիւններով զբաղվելով, կամ տանը նըս-
տած օրվայ հաշիւ են տեսնում,—իսկ նրանց ա-
մօթեցած ամուսինները նրանց փողերն են ծախ-
սում, այդ փողերով դերասանների գրպանները
լցնելով....

Եւ պարոններ ամուսինները նոր են հասկա-
ցել թէ օրինաւոր կերպով խրվել են.... Համ ի-

երկրի հողերի մի անշնչաւ մասն է միայն են-
թարկված սահմանափակութեան:

1888 թիւին հրատարակված տեղեկութիւններից
երևում է պարզ կերպով, որ Անդրկովկասում
չափված հողերի տարածութիւնը, համեմատելով
երկրի ընդհանուր մակերեսի հետ, կազմում է
ընդամենը 3,20/10, որ կը նշանակէ թէ իւրաքան-
չիւր հազար դեկատինից չափված է միայն 32
դեկատինը:

Առանց բացատրութեան էլ այդ թիւը շատ
պերճախօս է և ցոյց է տալիս, թէ շատ և շատ
տարիներ պէտք է անցնեն, մինչև որ ամբողջ
երկիրը կենթարկվի սահմանափակութեան, որից
յետոյ միայն կը վերջանան այն բազմաթիւ հո-
ղային վէճերը և կռիւները, որոնք այսօր ամբողջ
Անդրկովկասում դարել են օրվայ խնդիր, և
կազմում են երկրի տնտեսական հողային կհանքի
ամենաթույլ մասը, ծանր վերքը....

Վերջիւնեալ բանկերի մասին ֆինանսների մի-
նիստի կողմից կովկասեան կառավարչապետին
ուղարկած պաշտօնական հաղորդագրութեան մէջ,
ի միջի ալից այդ հարցի վերաբերմամբ ասված
է հետեւեալը. «Այդ բանկերի գործողութիւնը
Անդրկովկասում տարածած ժամանակ, այդ բան-
կերից փող կարելի է տալ միայն այն հողերի
զբաւակնում, որոնք վերջնականապէս չափված
են և վէճի տակ չեն»: Յայտնելով դրա հետ մի-
ասին, որ ֆինանսների մինիստրութիւնը արդէն
դիմել է ուրիշ միջոցներով իրենցինքն առաջարկե-
լով օրինական միջոցներ գործ դնել 1889 թիւին
սահմանափակութեան գործը աւելի արագացնելու
համար, մինիստր Վիշնեգորադսկի անհրաժեշտ է
համարում հաւաքել և հաղորդել նորանոր տեղե-
կութիւններ Անդրկովկասի հողատիրութեան, հո-
ղային վէճերի, և կառավարչական հանգամանք-
ների մասին, այլ և այն մասին, թէ որքան հո-
ղեր և կառավարչական գրաւ են դրած կրեդիտական
հիմնարկութիւններում:

Բացի դրանից նոյն ֆինանսների մինիստրու-
թեան կողմից առանձին մարդ պիտի գայ Թիֆ-

լիս, այլ և ոչինչ չեն վայելում, համ էլ ի-
րանց փողերը առաջվայ պէս առատ կերպով
ծախսվում են, թէ և ոչ դերասանութիւնների, այլ
զեկեր ասաների վրա և այն էլ ոչ թէ իրանց
է փակ կան ձեռքերով, այլ իրանց կանանց
ձեռքերով:

«Արձագանքի» հին տարին վերջացաւ մի
հրաշալի յօդուածով: «Արձագանքի» հին տա-
րիկայ վերջին համարում հանդէս եկաւ իր փայ-
լուն գրչով հին Թիֆլիսեցին:

Ինչպէս երևում է հին Թիֆլիսեցին ամենին
թիֆլիսեցի էլ չէ, կամ նա վաղուց Թիֆլի-
սում չէ եղել.... Երևում է, որ նա մինչև դեկ-
տեմբերի 31-ը անցեալ 1888 թիւ Թիֆլիսում չէ
էլ ապրել, այլ իր ամբողջ կեանքը, կամ կեանքի
մեծ մասը Վոյնոյում կամ Չուլուանդում է անց-
կացրել, որովհետեւ ամենին իսկաւրութիւն
չունի մի բաղքի գործընթացի:

Կամ «մեր պարոն հին քաղաքի» ջնաճ է ե-
ղել ամբողջ ժամանակը ու նոր է դարձնում իր
խոր քնից....

«Գործ և սկզբունք» ճառն վերնագրով խո-
րամանի յօդուածում «տակետակ» աղուէս
Թիֆլիսեցին, ուղեւորով խորտակել Ներսիսեան
զպրոցի հոգաբարձական հաստատութեան գոյու-
թիւնը, բնական ձայնով բացականչում է.

«Հասարակաց սեփականութիւնները կառավա-
րելու առաջին պահանջն է համարատուութիւնը:
Իսկ իմ Աստուծ, դրուստ է ասում հին Թիֆ-
լիսեցի պարոնը.... Եւ ապա շարունակում է.

«Որ իրաւաբանը դատարանում չէր բողոքի և
իր բոլոր (ուղում է ասել ամբողջ) բարոյական
զգուսնքը (երկի լինում է և անբարոյական
զգուսնքը) չէր յայտնի օրինակ մի (?) որ-

լիս իշխան կառավարչապետի հետ այդ հարցի
մասին անմիջապէս բանակցելու, հարկաւոր տե-
ղեկութիւններ ստանալու և կարեւոր բացատրու-
թիւններ տալու մասին:

Յոյս պէտք է ունենալ, որ կառավարութիւնը
ոչինչ միջոց չի խնայի կերպարանափոխելու այդ
կարեւոր հարցը, և արագացնելու դրա լուծումը,
որը շատ մեծ ազդեցութիւն կարող է ունենալ
երկրի տնտեսական զարգացման վրա:

ՆԵՐԳԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Բաթումեան պ. Գարեգին Բիւրղեանց նուի-
րիւ է «Մշակի» մի տարեկան օրինակը Բաթումի
հայոց դպրոցի զորադարանին:

Պ. Միքայէլ Պապով նուիրել է «Մշակի» մի
տարեկան օրինակը Սարիղամիշի հայոց ծխական
դպրոցին:

Մեզ գրում են Գեորգի Նիկոլայի, որ զեկտեմբերի
23-ին այդտեղ հայ թատրոնաւէրները ներկայաց-
րին Ստեղծութեանցի «Պէպո» պիւսան և նրա
«Գիշերվայ սարը խէր է» վոքով: Ներկայա-
ցումը շատ աջող անցաւ և թատրոնական դահլի-
ճը ուղաւարտեց աւելի լի էր հասարակութեամբ:
Եկած հասարակութիւնը ոգևորված էր համակրու-
թեամբ դէպի Ստեղծութեանցի խան և հինգա-
մեայ գրական գործունէութեան շրջանի լրանա-
լը:

Մեզ գրում են Դերբենտից, որ զեկտեմբերի
վերջին օրերում սատրիկ ցրտեր են սկսվել այդ-
տեղ:

Մի քանի ժամանակից ի վեր լուրեր են պո-
տում, որ իբրեւ թէ Անդրկովկասեան երկաթու-
ղին պիտի անցնի կառավարութեան ձեռքը: Ա-
ւելորդ չենք համարում հաղորդել, որ առ այժմ
այդ մասին դրականապէս ոչինչ չէ վճարված, որոշ

բոց և արեւաց զանաւանի փողերի հաշիւ չը
տուողի մասին, որ բանիկ կառավարիչը (օհօ)
թոյլ կը տար իրան և մտածել անգամ որ նա
կարող է առանց հաշուաւորութեան պաշտօն վա-
րել, որ նստաբլի կը յանգնէր խորհուրդ տալու
մէկին հաշիւ չը տալու, որ վաճառականը չէր
արձակի իր (?) հաշիւից փախչող գործավարին և
այլն.... (Ինչ հայերեն է.... երեկ Չուլուանդում
այդպէս հայերէն են խօսում):

Եւ անգլի իս, պարուն ջան, շատ եանդիլ
իս.... միթա մ չիս գիտի վուր է գեղեցու
իրից փուլը շատ լաւ կարող է ապրի ու
ձիւղ պէս երի ամենամեծ յարգանք վայելի 6
տարի շարունակ է գեղեցու փուլը իր մա-
սին հաշիւ չը տալով ու ձիւղ պէս երի ոգևոր-
ված պաշտպանութիւնն էլ գտնելով, նոյն իսկ
այն պատճառով որ մերժում է հաշիւ տալ ժո-
ղովրդին....

Ինչպէս երևում է ամօթ բառը կօնգոյում և
Չուլուանի երկրում, որտեղ բոլորն էլ տկուր
են մանդալիս, և որտեղ, ըստ երկուքին, հին
Թիֆլիսեցին իր կեանքի մեծ մասն է անցկաց-
րել, ամօթ բառը, ասում եմ, ամենին ծանօթ
չէ այնտեղ....

Հին Թիֆլիսեցի ախպէր ջան. երևում է վուր
դուն շատ վախտ է վուր մի բաղքի մէջ հիւա-
ցիլ իս, չունքի նա մուս ասած բանն էլ մտե-
ւէտ նընդիլ է....

Եւ ճշմարիտ, այդ մարդը երեսը ժեշտ է չի-
նել և հիմա անամթաքաւ ուրիշներին է քաղո-
ղում այն, ինչ որ ամեն իրաւամբ ամբանի ըն-
թացում իրան և իր նմաններին էին ասում ե-
րեկիսի Գեորգ Աբիմիանցի հաշիւ չը տալու ա-
ռիթով....

Այ քիւր մատուր բաղքութիւն....

չէ կարելի ասել երկրակաշիւն ընկերութեան ձեռքում մնալու կամ կառավարութեան ձեռքն անցնելու մասին:

Պետական կառավարման և ներքին գործերի միջոցառումները համաձայնութեամբ այս տարվայ օգոստոս ամսին կազմակերպւում էին իրենց պարտականութիւնները լիարժեք կատարելու համար:

Թիֆլիսի փոստի շինութեան մէջ ներկայումս պատրաստութիւններ են տեսնուում, որպէս զի հեռագրական կայարանն էլ ղեկավարւում է շատ շուտով հեռագրական և փոստային կայարանները միասնաւորելու համար:

Պետական գործերի մէջ մշակուած է առաջին անգամ իրենց պարտականութիւնները լիարժեք կատարելու համար:

«Արեւիկ» լրագրի մէջ կարդում ենք հետեւեալը. «Ստանալով վարձարանի խնդրոյն առթիւ կարգեալ յանձնաժողովն օրերս ի նիստ դուրս եկաւ և Բերա ընդ նախագահութեամբ Ս. Պատրիարք հօր և պատրաստեց նոյն վարձարանի և Բարեկրթ փոխգործակալ առթիւ Բ. Կրան տրուելի թիւերը: Գնահատուածովն զբաղեցաւ նաև նոյն վարձարանին վերաբերեալ այլ խնդիրներով: Գնահատուածովն անդամներն ներկայ էին Սիմոն պէյ Մաքսուտ, Դուրեան Էֆենդի և Գարիբէյ Էֆենդի: Նորատուեցանք»:

Երեւանի մէջ կարդում ենք. «Ստանալով ձեռնարկները մասամբ վաճառելու և այդ պատճառով քաղաքում միջոցները թանկացնելու համար ծախսուած է պակաս 12 ր., նախը 2 ր. 50 կոպէկ, 1 կոպէկանոց լուցկին անդամ 3 կոպէկ արժէ այժմ»:

ԱՆԻՔԱՆԻՐԱՊՈՒՅՑ մեզ կարդում ենք. «Այստեղ շատ ցուրտ եղանակ է. դեկտեմբերի 20-ին ջերմաստիճանը ցայտ օր տալիս—21° Բեռլինի, այնպէս որ մարդիկ զգուշանում էին տանից դուրս գալու Գաղաթում տարածված են զանազան տարափոխիկ հիւանդութիւններ. բժիշկներ չը կան և աղքատ դասակարգի մէջ այդ տարափոխիկ հիւանդութիւնները տարածվելով շատ զոհեր են տանում»:

Ապրիլի, շատ ապրիլ, զուգահեռներ հին թիֆլիսեցի:

Նոր տարվայ առթիւ քննարկ ծանօթներն ապրիլի թիւն անելու ու նրանց լազաւոր նոր տարի շնորհակալութիւն:

Ի միջի այլոց այցելելու և իմ լաւ ծանօթ մի ընտանիքին:

Մտնելով ծանօթներն ընտանիքները հրաշք էր իմ զարմանքը, երբ հեռակալ փոփոխութիւնը տեսնալ նրանց սենեակներում. սենեակներն բոլոր պատերը օրօյններ (պատուանդներ) տեղ կայրած էին «Արարատ» ամսագրի էջերով...

Հանելուկը շատ հեշտ կերպով էր բացատրւում: Այդ տարօրինակ երեւոյթի պատճառն այն էր, որ իմ ծանօթ ընտանիքը, բաղկացած էին ինքնուրուշ անդամներից, երկու քոյրերից և երեք եղբայրներից, որոնցից երկու առաջինները վարձուհիներ են մի հայոց դպրոցում, իսկ երեք եղբայրները ուսուցիչներ են այլ և այլ հայոց ծրարական ուսումնարաններում, բոլոր հինգ հոգին էլ պարտաւոր են «Արարատ» ամսագիրը ըստանալ, ամեն մէկը նրանցից տարեկան չորս թուրքի վճարելով Պետրոս Սիմոնեանցին: Այսպիսով մի ընտանիքում ստացւում է պարտաւոր կերպով 5 օրինակ «Արարատ» ամսագրից, որի համար խեղճներ տարեկան 20 թուրքի պարտաւոր են վճարել...

Խեղճները չը զիտնալով ինչ պէտք է անեն Սիմոնեանցի մտքի արտադրութեան այդ ահապին քանակութեան հետ, ճարձատուած ստիպելիքն իրանց սենեակների պատերը «Արարատ» և երեսներով կայցնել պատուանդներ տեղ...

Լսում եմ որ այդ տեսակ տարօրինակ և էժանացին պատուանդներ պատրաստող Պետրոս

ԱՆԻՔԱՆԻՐԱՊՈՒՅՑ մեզ կարդում ենք. «Տեղական հայոց դպրոցների ուսուցչական խմբի մի մասը պատրաստուած է ներկայացնելու «Էլի մէկ զոհ» պիէսան, յոգուտ երկսեռ դպրոցների սաների: Գոյացած գումարով պիտի առնեն աղքատ սաներին համար հագուստ և կոշիկներ: Չմեղաւայ այս սաստիկ ցրտերին 100-ից ավելի աշակերտներ, համարեա կիսամբիւր և բոլորիկ են յաճախում դպրոց, որից առաջացել են զանազան հիւանդութիւններ: Ի դէպ, մի քանի խօսք այս առթիւով, ինչու չը պիտի հոգաւարութիւնը մտածէր այդ գործի մասին, քանի որ դպրոցը տարեկան 13,000 ր. եկամուտ ունի և կարող է ոգնել այդ խեղճներին: Յրեւել շատ սաստիկ են. դասարանները կատարեալ սառցաբան են. մօտ վեց ուսուցիչ և 50 աշակերտ հիւանդ պառկած են ցրտի պատճառով: Միթէ քաղաքացիների պարտքը չէ ստիպել հոգաւարութեանը կարգին պահել դպրոցը և վառել տալ վառարանները: Աւելացրէք դրա վրա և այն, որ սաստիկ թանկութիւն է. թէ մի ամիս ևս այսպէս շարունակվի, այստեղ ապրելը շատ դժուար կը դառնայ»:

ԱՆԻՔԱՆԻՐԱՊՈՒՅՑ մեզ կարդում ենք. «Հինգ շաբթի օր, դեկտեմբերի 12-ին, թատերադրող Ստեփաննիկանցի ըրանհիւստանայ յօրհանի առթիւ տեղական թատերասերների խումբը ներկայացրեց քաղաքային կուրի դահլիճում, յօգուտ քաղաքի տղայոց դպրոցների չլաւոր աշակերտների «Փանդուկ» օպերա կոմիկիան և «Գիշերվայ» սպերը խէր է»:

Վերջինից: Ներկայացումը շատ աջող անցաւ և Լաւ էին իրանց դերերում պ. պ. Զաւակեանցի, Տէր-Սարգսեան, օր. Լաւաւար-դեան և Գառնուհանցի և Երկին Տէր-Սարգսեանցի: Հասարակութիւնը շատ գոհ մնաց ներկայացումից և ցանկանում է, որ թատերասերներն իստեղ չը զլանայ և բարեկեցական ներկայացնելու Ստեփաննիկանցի պիէսաներից: Ներկայացման արդիւնքը, ինչպէս լսում ենք, հարկը բոլորուց անցնում է, որի համար հայ քաղաքի աշակերտների ծնողները հրապարակով խորին շնորհակալութիւն են յայտնում թատերասերների խմբին»:

«Новое Время» լրագրի մէջ կարդում ենք. «Հանգուցեալ կոմս Լօրիս-Մէլիքովն հոգհանգիստը կատարելոյ յետոյ Պետերբուրցի հայոց եկեղեցում, ծխականներից մէկի առաջնորդութեամբ ստորագրութիւն բացվեց պսակ դնելու հանգուցեալի դերեւանի վրա: Տասն թուրքի ընթացքում մի քանի հարկը բոլորու գումար ժողովեց, օրով և պատուիրեցին մի արծաթեայ պսակ: Պսակի

Սիմոնեանցի մրցութիւնից վախճանալով Թիֆլիսի երեք մագալիները՝ Երեւանի Դատարանից, Մէհ-րաբեան եղբայրների և հրէայ Տարնոսով եղբայրների,—դատ են ուղարկւում Սիմոնեանցի դէմ քանի որ սա, այն օրից որ յանձն է առել «Արարատ» խմբագրութիւնը, սարսափելի մրցութիւն է անում նրանց և այն ժամանակից իրանց պատուանդները այլ ևս զրեթէ չեն ծախուած:

Եւ ճշմարիտ ուժ գլուխը կը գայ Դատարանից ցուցնել օրօյններ և առնել, երբ այժմ գրեթէ իւրաքանչիւր հայ ընտանիքում «Արարատ» պարտաւոր կերպով է ստացւում, մանաւանդ վարձուպետների և վարձուհիների ընտանիքներում:

Իսկ ստացողը, որը դրա համար տարեկան 4 թուրքի է վճարում, ուրիշ ինչ պիտի անի Սիմոնեանցի ամսագրի հետ, եթէ ոչ նրա երեսներով իր սենեակի պատերը կայցնէ... Բայց մանաւանդ որքան խղճալի է այնպիսի ընտանիքի գրութիւնը, որը բաղկացած է երեք վարձուպետներից և երկու վարձուհիներից...

Այդպիսի ընտանիքում տարուց տարի 20 թուրքու պատուաւ է ստացւում տարեկան և այն էլ Սիմոնեանցի և ընկ. պատուանդների ֆարքիկալից:

Որքան յարմարութիւն և որքան էժանութիւն... Պարզ է որ Դատարանից, Մեհ-րաբեանցի և Տարնոսով եղբայրները այդ ճարպիկ մրցութեան պատճառով կատարած կը լինեն և կատարեալ իրաւունք էլ կունենան դատ բանալ Պետրոս Սիմոնեանցի դէմ:

Նոր տարվայ առթիւ այցելելու և իմ մի ծանօթ երկրորդ թիւին:

Զարմանալի մտքեր է յայտնում այդ բժիշկը «Մեք բժիշկներ, տատ էր իմ ծանօթ հե-

վրա հայերէն լեզուով փորագրուած է. «Կոմս Միլեյի Լօրիս-Մէլիքովն Պետերբուրցի հայոց հասարակութիւնից»: Երեկ պսակը ուղարկվեց Թատիւ, հանգուցեալ կոմսի դադաղի վրա դնելու համար, եթէ հանգուցեալ մարմինը ցամաքային ճանապարհով կը բերվի. հակառակ դէպքում, պակը Թատիւից կուղարկվի Թիֆլիս, ուր հայոց վաճառի մայր եկեղեցում կը թաղվի կոմսը»:

Յունիսի 6, 7 և 8-ին բանիկ թատրոնում կը ներկայացվի նոր ֆէերիա «Էննա Սալը» անուանով: Յիւնալ ֆէերիան մեծ աջողութիւն է ունեցել Մոսկվայում, Լեհաստանում, Թատրոնում, և յոյս կայ որ այստեղ էլ նոյն աջողութիւնը կունենայ, քանի որ պ. Յորկատի մեծ ջանք է արել շքեղ կերպով ներկայացնել նրան:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Նոր տարի է սկսվում, և մենք կը կամենալինք քաղաքական աշխարհի մի ընդհանուր տեսութիւն անել, և այդ ոչ թէ այն հայեցակէտից դրդված, որ 1889 թվականը սկսվելով, կարող է մի փոփոխութիւն մտցնել անցեալ թուականի գործերի մէջ,—ոչ, այլ այն նպատակով, որ մի ընդհանուր հայեցող կարողանանք դրել անցեալ չրջանի վրա:

Բայց խոստովանում ենք, որ մի տեսակ տխուր դժգոհութիւն է տիրապետում մեզ վրա, երբ այս րօպէիս գրիչը բռնած, մեր յիշողութեան առաջ պատկերացնում ենք քաղաքական կիսաքիւղ փոքր ի շատէ նշանաւոր երկայնքները, որոնք տեղի են ունեցել անցեալ 1888 թվ. ընթացքում, և այն ընդհանուր տարածութիւնը, որը հէնց այս րօպէիս տիրապետում է Եւրոպայի զիւլաւարող և զիւլաւարական շրջաններում:

Մենք, ի հարկէ, առանձին առանձին կանգ չենք առնի զանազան երկրներում տեղի ունեցած քաղաքական դէպքերի, պարզամտական գործունէութեան, պարզամտական ինքնիշխանութիւն, պետական յարաբերութիւնները և վարչական գործողութիւնները վրա,—դրանց բոլորի մասին մենք, որքան թիւ են տուել հանգամանքները և մեր լրագրի էջերը, տարվայ ընթացքում խօսել ենք: Մենք միայն մատնացոյց կանենք զանազան երկրներին ընդհանուր դրութիւնը, շեշտելով Եւրոպայում տիրապետող հոսանքների վրա:

Մի լիտ աւիզմը և պրօտէկցիօնիզմը տիրապետում են հէնց այժմ, և գուցէ դեռ երկար

քիմբաշին, չը զիտնել գնահատել մեր այժմ: Մենք, եթէ ուղեւորվեք, կարող էինք ահապին աղիցեցութիւն ունենալ մարդկանց վրա, կարող էինք յիշատիւնը ամբողջ աշխարհը: Մարդը երբ հիւանդ է, երբ նրա կեանքը թիւն վրա է կախած, երբ նրա կեանքը մեր ձեռքումն է,—ամեն զիւլում պատրաստ է անել, ամեն բանին կը համաձայնվի, ամեն տեսակ, նոյն իսկ ամենագոյն պայմաններ կընդունի: Եւ ահա մենք, բժշկներս, կարող էինք միմեանք մէջ խօսք կապել, որ չը բժշկենք վատ մարդկեանց, մինչև որ նրանք մեզ հաստատ խօսք չը տան դէպի լաւ փոփոխելու, իրանց կեանքի բռնած ընթացքը փոխելու...»

Բժիշկ բարեկամին մաքրել սաստիկ հաւանցիկ Այս, եթէ ես բժիշկ լինէի, ես անպատճառ այսպէս կը վարվէի:

Գիցուք ինձ կանչում են մի տիկնոջ մօտ, որը թողնելով տունը, ընտանիքը, մարդուն, երեխաներին,—վարդում է մի թատրոնական երգչի ետեւից... Ես կասէի նրան.

—Տիկին, եթէ խօսք կը տաք ինձ ուղղվելու, լաւ մայր և լաւ ամուսին լինելու,—կը բժշկեմ ձեզ: Եթէ ոչ, մնաք բարով:

Ի հարկէ, տիկինը չուղեւորվում մնան, ամեն տեսակ պայմաններ հետ կը համաձայնվէր:

Գիցուք ինձ կանչում են մի հիւանդ պարոնի մօտ, որը կնոջ ու երեխաներին անտես առնելով, ամեն օր անց է կացնում կուրսերում, իր ամբողջ ունեցածը թղթախաղի և ընթերցանքի վրա վատնելով...

Եւ ես նրան նախ պայման կառաջարկէի ուղղվելու իր բռնած ընթացքից, փոխելու իր կեանքի եղանակը և ապա կը սկսէի զեղ անկ նրան:

Գիցուք «Արձադատել» աշխատակիցը՝ հիւ-

ժամանակ կը տիրապետեն ամբողջ Եւրոպայում, և նոյն իսկ Եւրոպայից դուրս Այդ միլիտարիզմի և պրօտեկցիօնիզմի շուրջը, իբրեւ մի առանցքի շուրջը, պտտել են պետութիւնների նախաձեռնած միջոցները և պարզամտական գործունէութիւնը:

Թէ հասարակաց կարծիքը և թէ անկախ մամուլը այդ բանի մէջ մեղադրել է և մեղադրում է զլիսաւորապէս Գերմանիային, որը իշխան Բիսմարկի քաղաքական պլանների շնորհով իբրեւ եւրոպական քաղաքական համար գլխ.—ինչպէս ասում են սովորաբար,—միլիտարիզմի և պրօտեկցիօնիզմի ուղղութիւն է տուել ընդհանրութեան:

Գերմանիան այդ ուղղութեամբ է գործել. եթէ չը յիշատակենք ազատամիտ և համակրելի Ֆրիդրիխ կայսրի 90 օրվայ թագաւորութիւնը, որի շնորհով մի նոր տեսակ ողի տիրեց ամբողջ Գերմանիայում, այն ժամանակ ընդհանրապէս մեր առաջ սլաքը կը լինի այդ պատկերը, և արեգակի լոյսի նման որոշ կերպով կերակայ, թէ ինչպէս իշխան Բիսմարկ, իր պահպանողական կուսակցութեամբ աշխատել է մեծացնել Գերմանիայի զինուորական ոյժը և դրա հետ միասին մաքսային հարկերը: Եւ այդ բոլորը կատարվել է այնպիսի բուռն կերպով, որ դրանց առջև դուռնալով են այն բոլոր հասարակական երևոյթները, որոնք տեղի են ունեցել այդ մեծանուն պետութեան մէջ:

Աւստրո-Վնգարիան, Գերմանիայի այդ հաւատարիմ աշակերտը՝ նրա օրինակին է հետեւել Այդ պետութիւնը իր արեւելեան քաղաքականութիւնը չէ փոխել: Բալկանի գործերում նա շարունակում է իր նախկին դերը, և մինչդեռ մի կողմից պետութեան զանազան ազդեցիկների մէջ արծարծվում էին ազգայնական հարցեր, միւս կողմից վիեննայի զիւլաւարական իր զբաղմունքը դարձրել էր զինուորական օրինադրերի վրա, և հոգում էր երեքպետեան դաշնակցութեան մասին, մի դաշնակցութիւն, որը իսկապէս մեծ երկիւղ ազդելով ամբողջ Եւրոպային, խախտել է ընդհանուր խաղաղութեան գործը, օգուտ տալու փոխարէն:

Խախտել են ցանկանալով, իբրեւ երեքպետեան դաշնակցութեան անդամ, օգուտ քաղել այդ դաշնակցութիւնից իր քաղաքական նպատակների համար, անդադար զինուորութեան է ձախկնալի է թէ որքան թանգ պիտի նստի մասնակ խախտալին չափից դուրս զինուորակը, մանաւանդ որ մի և նոյն ժամանակ նոյն խախտան ստիպված էր դուրս ուղարկել և Աֆրիկա՝ իր գաղթական քաղաքականութեան գործերը աջողեցնելու համար: Զինուորական ծախսերը շատացնելու պատճառով խախտան կառավարութիւնը շատացրեց

թի ֆլիսեցի և հիւանդանալով, ինձ որպէս բըժիշկի, կանչում է իր մօտ:

Եւ ես նրան անպատճառ կասէի. «Պարոն, նախ խոստացէք ինձ երեք գրիչ չը վերցնել ձեր ձեռքը, երեք չը գրել ձեր անմիտ և հասարակաց կարծիքը մոլորեցնող յօդուածները,—և ապա ես կը համաձայնվեմ ձեր ցաւին դարձան անել, ձեզ բժշկել...»

Ի հարկէ, նա ուրախութեամբ կը համաձայնվէր, որովհետեւ նրա մարդ կեանքը անհատաւորապէս թանկ թանկ է քան թէ հասարակաց շահերը և հայոց ընթերցող հասարակութիւնն ու հասարակաց կարծիքը մի անգամ ընդ միշտ ազատված կը լինէին անամօթ գուղուսն երկ յօդուածներից:

Գիցուք Պետրոս Սիմոնեանցի հիւանդանալ ու ինձ, որպէս բժիշկի, իր մօտ կանչէ: Ես անպատճառ նրան կասէի:

«Պետրոս, նախ քան սկսեմ բժշկել Քո անթիւ ցաւերը, դեռ աղնիւ խօսք տուր ինձ, խոստացիր ինձ, նոյն իսկ գրաւոր կերպով, որ այլ ևս չես հարստահարի խեղճ հայ վարձուպետներին ու վարձուհիներին Քո անհամ «Արարատ» նրանցից՝ իւրաքանչիւրին պարտադրել դարձնելով ու նրանցից իւրաքանչիւրից տարեկան չորս չորս թուրք լինելու գոտով պոկելով,—և ապա ես կը համաձայնվեմ ձեզ բժշկել: Եթէ ոչ, մնաք բարով:

Եւ ինչ լաւ բան կը լինէր, եթէ բժշկների ամբողջ կօրպօր անց է կացնում համերաշխ կերպով իր մէջ այդ տեսակ պայման կապէր՝ ոչ ձերն չը բժշկել, մինչև որ նա չը խոստանայ ուղղվել...

Այս, այն ժամանակ բժշկները բարոյական ահապին յեղափոխութիւն առաջ կը բերէին՝ մարդկութեան մէջ:

